

عنوان مقاله:

بررسی مزیت نسبی بخش های اقتصادی استان سیستان و بلوچستان با استفاده از شاخص مزیت نسبی تکامل یافته بالاسا

محل انتشار:

نخستین همایش ملی علوم، صنایع دریایی و توسعه پایدار سواحل مکران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجتبی عباسیان - استادیار گروه اقتصاد دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

مهدی عاشوری - دانشجوی کارشناسی رشته علوم اقتصادی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت برنامه ریزی منطقه ای در برنامه های توسعه اقتصادی و تمرکز فعالیت های اقتصادی در مناطق مختلف، شناسایی قابلیت های مناطق مختلف کشور در این خصوص ضروری است. برای شناخت توانمندی ها و استعداد های مناطق در راستای اهداف برنامه ریزی منطقه ای، نظریه مزیت نسبی از اهمیت بالایی برخوردار است. در این راستا، این پژوهش بدنبال بررسی و شناسایی مزیت های نسبی در بخش های مختلف اقتصادی استان سیستان و بلوچستان با استفاده از شاخص مزیت نسبی تکامل یافته بالاسا در سال 1398 برآمده است. روش تحقیق در این مطالعه تحلیل توصیفی مبتنی بر مطالعه اسنادی است. نتایج تحقیق نشان می دهد، بخش آموزش با 2/49 درصد، بالاترین مزیت نسبی را بین بخش های عمده اقتصادی داراست، جایگاه دوم از لحاظ مزیت نسبی مربوط بخش کشاورزی، شکار و جنگلداری و ماهی گیری با 2/33 درصد می باشد. بنابراین برنامه ریزان و سیاستگذاران ملی و منطقه ای می بایست با عنایت به این فعالیت های پیشرو در جهت افزایش تولید و اشتغال در استان گام بردارند.

کلمات کلیدی:

ارزش افزوده، شاخص مزیت نسبی آشکار، سیستان و بلوچستان، بخش اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012583>

